

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 - 1000 BRUSSEL

20 januari 2010

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 41.039/II/PF
RC/RV

Betreft: *klacht tegen het Vlaams Gewest.*

Ter zitting van 29 november 2009 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Franstalige inwoner van Linkebeek tegen het Vlaamse Gewest werd ingediend om de volgende redenen.

Het Vlaams Gewest leverde aan Infrabel een stedenbouwkundige vergunning af in verband met het GEN-project op de lijn 124 Brussel-Charleroi. De gemeente Linkebeek bracht haar inwoners daarvan op de hoogte door middel van aanplakbrieven.

Omdat de klager een schriftelijke bezwarenlijst betreffende dat project had ingediend, bij het openbaar onderzoek, wenste hij kennis te nemen van de inhoud van de vergunning. Door de gemeentelijke overheid werd hem meegedeeld dat de documenten haar enkel in het Nederlands werden bezorgd. Derhalve stelt de klager, dat hij geen kennis kan nemen van het antwoord van het Vlaams Gewest op zijn bezwaren.

*
* *

Tot op heden heeft de VCT geen antwoord gekregen op haar vraag om inlichtingen van 7 mei 2009.

*
* *

Dezelfde klager diende reeds eerder klacht in bij de VCT naar aanleiding van het openbaar onderzoek dat omtrent de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van de NV van publiek recht Infrabel met betrekking tot het GEN-project op de lijn Brussel-Charleroi werd georganiseerd. Het dossier tot aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning en het Milieueffectenrapport (MER) werden daarbij door het Vlaams Gewest uitsluitend in het Nederlands ter beschikking gesteld van de gemeente Linkebeek.

De VCT oordeelde toen (advies 39.232 van 20 februari 2009) dat:

1. teneinde volwaardig te kunnen deelnemen aan de inspraakprocedure, de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het MER, ook in het Frans beschikbaar moest zijn voor de inwoners van de gemeente Linkebeek die het wensen.
2. dat het m.b.t. de “bindteksten” die de milieuproblematiek algemeen bespreken, volstaat een samenvatting in het Frans ter beschikking te stellen van de inwoners van Linkebeek die dit wensen. Wat de punten 1 en 2 betreft was de VCT van oordeel dat het Vlaams Gewest aan de gemeente Linkebeek een Franstalig exemplaar diende te bezorgen.
3. de gemeente Linkebeek, gelet op het feit dat het ontwerpplan ter inzage ligt op het gemeentehuis, dient te zorgen dat de particulieren van de gemeenten alle inlichtingen of uitleg krijgen in hun taal.

De toekenning van een stedenbouwkundige vergunning van Infrabel, valt onder de administratieve procedure voorzien in artikel 4.7.1. § 1, 2^e van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, d.w.z. de bijzondere procedure voor handelingen van algemeen belang of voor aanvragen ingediend door publiekrechtelijke of semi-publieke rechtspersonen. Deze bijzondere procedure voorziet in artikel 4.7.26 van de Codex o.m. volgende regeling betreffende het openbaar onderzoek.

1. het college van burgemeesters en schepenen of zijn gemachtigde stelt een proces-verbaal op van het openbaar onderzoek en bezorgt dit aan de vergunning verlenende overheid in dit geval het Vlaams Gewest.
2. het proces-verbaal bevat ten minste een inventaris van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende schriftelijke en mondelinge bezwaren en technische opmerkingen.
3. na beslissing van de vergunning verlenende overheid, wordt op bevel van de burgemeester de beslissing aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.

De burgemeester of zijn gemachtigde attesteert de aanplakking en levert op verzoek van elke belanghebbende een gewaarmerkt attest af.

Op de beslissingen inzake stedenbouwkundige vergunningen zijn de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, van toepassing.

De motiveringsplicht slaat o.m. op de bespreking, de behandeling en desgevallend weerlegging van bezwaren die gedurende het openbaar onderzoek werden ingediend. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat het de plicht is van de overheid om bezwaren te behandelen en te bespreken (zie o.m. R.v.S nr. 119.122, 8 mei 2003; nr. 197.644, 27 maart 2003. nr. 115.095, 28 januari 2003).

In de randgemeente Linkebeek kunnen de inwoners zich, conform artikel 25 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) in het Nederlands of het Frans richten tot het gemeentebestuur.

De klager heeft zijn bezwaarschriften n.a.v. het openbaar onderzoek betreffende de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van Infrabel, ingediend in het Frans bij het college van Burgemeester en Schepenen van Linkebeek. De schriftelijke bezwaarschriften worden door het College, bezorgd aan de vergunning verlenende overheid, het Vlaams Gewest.

Het komt het Vlaams Gewest toe de ingediende bezwaarschriften te bespreken, te behandelen en desgevallend te weerleggen.

Bij gebreke aan een rechtstreeks antwoord van de vergunningverlenende overheid aan de

indiener van bezwaarschriften, moet de bespreking, behandeling en desgevallend weerlegging van de door de klager ingediende bezwaarschriften blijken uit de vergunningsbeslissing zelf; vergunningsbeslissing waarvan iedere belanghebbende zich een gewaarmerkt afschrift kan laten afleveren door de burgemeester van de gemeente.

Bij toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1990 tot hervorming der instellingen, dat verwijst naar artikel 12, derde lid van de SWT, wenden de diensten van de Vlaamse Regering zich tot de inwoners van de randgemeenten in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De VCT is dan ook van oordeel dat de klager, gelet op zijn bezwaarschriften in het Frans ingediend, zowel van de desgevallende weerlegging van door hem ingediende bezwaarschriften als van de beslissing van het Vlaams Gewest terzake, in het Frans had moeten kennis kunnen nemen.

Bij eenparigheid van stemmen min twee tegenstemmen van leden van de Nederlandse afdeling acht de VCT de **klacht** dan ook **ontvankelijk en gegrond**.

*
* *

Twee leden van de Nederlandse afdeling kunnen zich niet akkoord verklaren met het advies van de VCT en verklaren hun tegenstem als volgt.

Advies 39.232 van 20 februari 2009 van de VCT, waarheen onderhavig advies verwijst, betreft teksten die aan het publiek zijn gericht om een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en een milieu-effectenrapport beter te doen begrijpen. Zij kunnen op vraag in een Franstalige versie ter beschikking worden gesteld van inwoners van Linkebeek die zulks vragen. Immers, in haar advies 32.005 van 10 oktober 1998 beklemtoonde de VCT dat het stelsel van de taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een veralgemeende tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst. De VCT stelde reeds in haar advies 29.235 van 19 maart 1998 dat in de randgemeente Linkebeek een handleiding voor bouw- en verkavelingsaanvragen niet in het Frans hoefde te worden vertaald. Het bedoelde document is immers voornamelijk bestemd voor gemeenteamttenaren die een bouw- of verkavelingsvergunning (in hoofdzaak een binnendienstdocument) nodig hebben.

De klager diende in het Frans bij het college van Burgemeester en Schepenen een bezwaarschrift in naar aanleiding van het openbaar onderzoek betreffende de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van Infrabel. Hij heeft recht op een gewaarmerkt afschrift van de uiteindelijke vergunningsbeslissing die, bij ontstentenis van een rechtstreeks antwoord van de vergunningverlenende overheid aan de indiener van de bezwaarschriften, uitsluitend geeft over de bespreking, behandeling en desgevallend weerlegging van de ingediende bezwaarschriften.

Het door de burgemeester afleveren van een gewaarmerkt afschrift van een vergunningsbeslissing van de Vlaamse Regering is een betrekking met een particulier, waarop de Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied van toepassing is, de zgn. 'omzendbrief Peeters'. Alwaar de bedoelde omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten van het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt, moet dat per analogiam ook gelden voor de instellingen die weliswaar zelf geen plaatselijke dienst zijn, maar waarop wat de taalwetgeving betreft de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten worden toegepast.

In casu gaat het over de uitlegging van artikel 25 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken. Die bepaling stelt: "Art. 25. *In hun betrekkingen met een particulier gebruiken dezelfde diensten*

de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.” De omzendbrief Peeters geeft voor het daarin bedoelde geval, met name de betrekkingen met particulieren door plaatselijke diensten van de randgemeenten, de volgende uitlegging: “Gebruik van Nederlands. Bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans.”

Vermits de klager niet uitdrukkelijk heeft verzocht in het Frans bescheid te krijgen wat zijn ingediende bezwaarschriften betreft, is de klacht ontvankelijk, maar ongegrond.

*
* *

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.